

veles sikke fremfor de ældre nu brugelige af raae Steen eller stampet Leer, som det kaldes, som have mere end den dobbelte ja en tre Gange saa stor Tykkelse. Jeg har nok seet i Motiverne til Lovforslaget, at det er oplyst, at der skal være affødtkommet en Deel Ildbrande fra disse Bagerovne, og jeg tør ikke paatage mig at modsige det, da jeg maa antage, at den høitagtede Justitsminister i saa Henseende støtter sig paa Facta, men det er ikke mig bekendt, at der er opstaaet nogen Ildbrand fra disse Bagerovne, og jeg har heller ingen Kundskab om, hvor solide Bagerovne, der ere byggede efter den i Udkastet bestemte Construction, kunne være. Dersom noget Medlem kunde oplyse os om, at disse Bagerovne, opførte af brændte Steen og murede med Kalk, ikke kunne slaae de bekendte Revner, som man nu engang mener, at enhver Bagerovn maa gjøre, saa kunde jeg antage, at de kunde være sikkrere, men kunne de det, saa er det efter min Mening langt usikkrere end de ældre nu brugelige. — § 33 omhandler Brandfogderne. Den ærede sidste Taler yttrede, at han fandt det urigtigt, at Brandfogderne skulde tillægges Løn, og jeg maa være ganske enig med ham i den Henseende; man er i den senere Tid og ved de senere Love kommen til at henvisse særdeles Meget til Amtsrepartitionsfondet, og dersom man ogsaa her skulde komme til at lønne Brandfogderne af dette Fond, saa troer jeg, at man vilde gaae det temmelig, ja altsor nær. Jeg kan ikke skjønne Andet, end at vi, ligesom vi hidtil have eet offentlig Ombud, kunne faae paalidelige Mænd til at udføre dette Hverv. Jeg veed nok, at man sætter særlig Pris paa Beslønning, og jeg kan ogsaa godt forstaae, at en paalidelig Mand ikke saa let vil træde ud af denne Bestilling, naar han faaer en ordentlig Løn, men man maa lægge Mærke til, at vi saa i den Henseende vilde faae mange Bestillingsmænd. Naar man veed, at Districterne maae blive meget smaa, og at man i større Sogne faae 3, 4 a 5 Brandfogder, saa vilde det vistnok blive altsor strengt for Amtsrepartitionsfondet, hvis de allesammen skulde have en nogenlunde ordentlig Løn. Jeg maa altsaa, som sagt, holde paa, at Brandfogderne som hidtil ikke faae Løn, men at det at være

Brandfoged bliver et offentlig Ombud. — Naar det dernæst hedder i § 34, at Brandfogden hvert Foraar skal synne Ildstederne engang aarlig, saa forekommer det mig at være for lidt; man er vant til, og det er en almindelig Praxis, at Ildstederne idetmindste blive synede 2 Gange og paa mange Steder 4 Gange om Aaret — jeg seer nok, at det er Gierne og Brugerne, som staae til Ansvar i denne Henseende, — men det forekommer mig at være nødvendigt, at Ildstederne idetmindste blive synede 2 Gange om Aaret.

Jeg skal nu gaae over til at omtale Anskaffelsen af Sprøiter, og det er navnlig med Hensyn dertil, jeg foreløbigt tillod mig at udtale, at det forekom mig, at det foreliggende Lovudkast var ikke saa lidet strengere end det tidligere. Naar der skal anskaffes en Sprøite i ethvert Brandfogeddistrict, saaledes som der staaer i Lovudkastet, saa kan der, som jeg før sagde, blive 3, 4, ja flere Sprøiter i hvert Sogn, og jeg troer vistnok, at vi ville blive enige om, at det er for mange, da de ikke i paafølgende Ildbrandstilfælde ville kunne betjenes paa den rette Maade; jeg mener derimod, at naar der bliver anskaffet een Sprøite i ethvert Sogn, vil det kunne være tilstrækkeligt. Dernæst foreslaaes der med Hensyn til Udgifterne til Sprøiterne, at den ene Halvdeel deraf skal repareres paa Formue og Leilighed, og den anden Halvdeel udredes efter Stedernes Taxationsværdi. Det er efter min Mening meget uheldigt; jeg skulde ønske, at alle Udgifterne kunde blive udredede efter Taxationsværdien. Der er Tilfælde, og vistnok ikke saa faa Steder, hvor Gierne af større Gaarde boe i en anden Provinds, og der er som bekendt en ældre Placat, som bestemmer, at, naar det er Tilfældet, kunne de ikke sættes i Formueskat. Jeg troer derfor, at det vilde være meget uheldigt, hvis Halvdelen af disse Udgifter skulde udredes efter Formue og Leilighed. Her paa dette Sted forekommer det mig ogsaa, at det maatte klares lidt nøiere, hvad man forstaaer ved Udtrykket „Gierne“, ligesom i det Hele Forholdet imellem Gier og Fæster eller Leier, saa at man kunde see med Bestemthed, hvem det er, der skal være